

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 11C/370/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512210441
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Erika Trtalová
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3512210441.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom pred samosudkyňou JUDr. Ing. Erikou Trtalovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO 35 807 598, so sídlom Bratislava, Pribinova 25, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., IČO 36 864 421, so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, proti odporcovi Slovenská republika - Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, t a k t o

rozhodol:

I. Návrh navrhovateľa sa v celom rozsahu z a m i e t a.

II. Odporcovi sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.09.2012 domáhal proti odporcovi zaplataenia náhrady majetkovej škody vo výške 125,-Eur a náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 969,94 Eur z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu E. A. E. K.. Uviedol, že súdny exekútor predložil návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul vecne a miestne príslušnému súdu a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd však v zákonnej procesnej lehote 15 dní /podľa § 44 ods.2 Exekučného poriadku platného v čase podania žiadosti/ od prijatia tejto žiadosti o žiadosti nerozhodol napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si rozsiahlejšiu spoluprácu s účastníkmi konania. Nesprávny úradný postup Okresného súdu E. A. E. K. pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je ďalej podľa navrhovateľa daný aj vykonaním úradného postupu súdom bez splnenia zákonných podmienok. Konkrétne exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia až dňa 26.01.2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa navrhovateľ v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza. Majetková škoda teda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. V tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil 70,-Eur, na udržanie a správu informačného systému 40,- Eur, ďalej na administratívne spracovanie textov urgencií súdu, na publikačné výdaje spojené s urgenciami, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania vynaložil 15,-Eur. Celkom v období medzi podaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vynaložil márne 125,-Eur. Ďalej navrhovateľ vo

svojich návrhoch uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv navrhovateľa, pričom nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvenčie povinného. Navrhovateľ mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu včas a efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožiteľnosti pohľadávky s príslušenstvom, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá a preto bolo potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. Na podporu nároku na náhradu nemajetkovej ujmy ďalej uviedol dôvody: neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vniknutú situáciu, vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv navrhovateľa vyvolal u členov riadiacich orgánov spoločnosti navrhovateľa a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, ďalej bol spôsobený zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, strata zisku z realizovaného obchodu vyvolala hospodársku stratu, nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom. Navrhovateľ uskutočnil výpočet alikvótnym pomerom 55,-Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, teda 660,-Eur za rok: 12 mesiacov v roku = 55,-Eur za mesiac. Navrhovateľ postupoval podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. a písomnou žiadosťou požiadal odporcu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Odporca však do podania návrhu na žiadosť pozitívne nereagoval. Navrhovateľ požiadal, že je nutné deklarovať porušenie práva navrhovateľa na súdnu ochranu, deklarovať porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a nahradiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu.

Odporca návrh navrhovateľa žiadal zamietnuť a požadoval priznanie náhrady trov konania. K tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu poukázal na to, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. V tomto smere je dôležitý rozsudok Súdneho dvora EÚ (Asturcom C-40/08), ktorý nevyklučuje posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Unáhlené konanie zo strany súdov, by mohlo viesť k nedostatočnému a nekvalitnému posúdeniu prípadu, a tým aj otázky, či rozhodcovský rozsudok spĺňa všetky kritéria zákonnosti. Poukázal aj na ustanovenia Exekučného poriadku, keď podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Akýkoľvek nárok navrhovateľa vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá žiadnu oporu v zákone. K zamietnutiu návrhu na vydanie poverenia odporca uviedol, že navrhovateľ si v súvislosti so zamietnutím návrhu na vydanie poverenia uplatňuje svoj nárok titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý podľa neho spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov. Napriek absencii legálnej definície pojmu nesprávny úradný postup v samotnom zákone je v súlade so závermi rozhodovacej praxe v tejto oblasti nutné dospieť k záveru, že ide o tie prípady vzniku škôd, ktoré sú vyvolané inou činnosťou orgánov verejnej moci než rozhodovacou. Je nepochybné, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup, ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia. Z ustanovení § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., v spojení s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybné nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaných navrhovateľom splnená. Okrem toho vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Zároveň odporca poukázal aj na tú

skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. Tiež podľa odporcu v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Navrhovateľ si vo vzťahu k uvedenému ani povinnosť tvrdenia ani povinnosť ich preukázania, teda odporca nepovažuje existenciu prieťahov v konaní za preukázanú. Ďalej odporca uviedol, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické. Navrhovateľ v prvom rade nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. V druhom rade nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a v treťom rade ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku navrhovateľa na súde. Navrhovateľ mal možnosť získať iný exekučný titul, a to napríklad podaním návrhu na začatie konania, resp. platobným rozkazom, čo nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v návrhoch namieta. Rovnako odporca upozornil na to, že ak by si aj navrhovateľ uplatnil nárok novým návrhom, musel by preukázať v prvom rade, že by mu súd bez akýchkoľvek pochybností priznal požadovaný nárok od dlžníka v sume, v ktorej ho požaduje od odporcu (čo však nepreukázal a ani preukázať nemôže) a v druhom rade, že pohľadávky sú nevyožiteľné v dôsledku pochybenia okresného súdu. Túto skutočnosť však navrhovateľ nepreukázal a ani nepreukáže, a to najmä (ale nielen) s ohľadom na skutočnosť, že niektorí dlžníci by boli insolventní, niektorí dlžníci by boli po smrti, atď.. Na základe všetkých uvedených skutočností je odporca toho názoru, že navrhovateľ nepreukázal ani vznik a ani výšku škody. Čo sa týka nemajetkovej ujmy, pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe "frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery" sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. V druhom rade požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20% z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou a navrhovateľ zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Odporca nakoniec vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15- dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

Navrhovateľ súčasne vzniesol námietku zaujatosti a žiadal, aby nadriadený súd rozhodol o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu E. A. E. K. sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci.

Uznesením Krajského súdu v J. zo dňa 17.10.2012, č. k. 17NcC/397/2012-11 súd rozhodol, že sudca Okresného súdu E. A. E. K. A. U. D. nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn.: 11C/370/2012. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v posudzovanej veci neboli zistené žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že je tu dôvod pochybovať o nezaujatosti namietaného sudcu okresného súdu. Namietaný sudca nemá k veci, k účastníkom ani k ich právnym zástupcom žiadny významný vzťah z hľadiska § 14 ods. 1 O.s.p., ktorý by mohol predstavovať dôvod na jeho vylúčenie z prejednávania danej veci a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov navrhovateľa.

Podaním zo dňa 13.12.2013 žiadal právny zástupca navrhovateľa o zrušenia nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Navrhovateľ podáva návrh na prerušenie konania, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti.

Uznesením Okresného súdu E. A. E. K. č. k. 11C/370/2012-46 zo dňa 20.12.2013 súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľ

neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by spochybnili správnosť postupu súdu konať nestrane a bez prietáhov. Krajský súd v J. uznesením č. k. 5Co/546/2014-78 zo dňa 06.08.2014 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Nakoľko v priebehu konania došlo k zmene zákonného sudcu, rovnako tak Krajský súd K. J. uznesením č. k. 5NcC/39/2014-83 zo dňa 06.08.2014 rozhodol tak, že konajúci sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vo veci samej, pričom vo svojom odôvodnení uviedol, že namietaný zákonný sudca nemá k veci, k účastníkom ani k ich právnym zástupcom žiadny významný vzťah z hľadiska ustanovenia. § 14 ods. 1 O.s.p., ktorý by mohol predstavovať dôvod na jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodovania danej veci a takýto vzťah nie je možné odvodiť ani z údajov poskytnutých navrhovateľom.

Právny zástupca navrhovateľa v písomne podanom vyjadrení zo dňa 16.06.2014 /založené v Spr XXX/XX/ uviedol, že predložil znalecký posudok s tým, že originál znaleckého posudku do každého konania by bolo mimoriadne finančne náročné a personálne zaťažujúce. Súčasne uviedol spisovú značku, pod ktorou je znalecký posudok založený. Takéto podanie urobil všeobecne i do oddelenia 12C s uvedením, že originál znaleckého posudku je založený v spise č. 11C/416/2012. Tento dôkaz preukazuje minimálnu výšku spôsobenej škody. Navrhovateľ odkazuje na originál znaleckého posudku ako na skutočnosť známu súdu z jeho činnosti.

Súd zamietol návrh na vykonanie dôkazu listinným dôkazom znaleckým posudkom na preukázanie výšky škody, ktorý zadal navrhovateľ znaleckému ústavu Ekonomickej univerzite v I.. Navrhovateľ žiadal, aby súd tento dôkaz vykonal, pretože ho považuje za dôkaz zásadného významu. Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, pričom toto právo nepatrí účastníkovi konania ani právnomu zástupcovi. Navrhovaný dôkaz súd nevykonal, pretože znalecký posudok, ktorý nebol vypracovaný v súdnom konaní a má charakter listinného dôkazu, je pre rozhodnutie súdu za tohto skutkového a právneho stavu právne irelevantný. Navyše znalecký posudok by mal preukázať správnosť skutkových tvrdení navrhovateľa, nemôže nahrádzať skutkové tvrdenia. Tvrdenia navrhovateľa o škode sú všeobecné po skutkovej stránke, sú vyjadrené len výslednou sumou, bez skutkovej a matematickej špecifikácie. Neexistujúce, všeobecné tvrdenia, ktoré nemožno znalecky ani inak preskúmať. Bolo povinnosťou navrhovateľa už v čase podania návrhu produkovať všetky tvrdenia a dôkazy (§ 79 ods. 1, 2 O.s.p.). Navrhovateľ tak neurobil ani na základe dodatočnej výzvy súdu.

Z vykonaných dôkazov zistil nasledovný skutkový stav, ktorý vzhľadom k poučeniu podľa § 120 ods. 4 O.s.p. obsiahnutom v procesných poučeniach súdu, považoval za uzavretý a nemenný (resp. ktorý možno zmeniť len za splnenia podmienok uvedených v § 205a O.s.p.).

Súd po oboznámení sa s obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 11C/370/2012 zistil tento skutkový stav veci:

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/XXX/XXXX, konkrétne zo žiadosti súdneho exekútora z čl. 1 spisu, vyplýva, že súdny exekútor O. X. D. so sídlom v I. doručil dňa 24.09.2009 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci POHOTOVOSTĽ, s. r. o. Bratislava (v tomto konaní navrhovateľ) proti povinnému O. Z., pre vymoženie pohľadávky vo výške 708,33 Eur s príslušenstvom, a to na základe exekučného titulu - Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a. s., sp. zn. SR 02763/09 zo dňa 01.06.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.06.2009 a vykonateľnosť dňa 02.07.2009. Spisová značka súdneho exekútora bola EX XXXX/XX.

Okresný súd E. A. E. K. uznesením č. k. 6Er/XXX/XXXX-XX zo dňa 09.12.2010 exekúciu podľa § 104 O.s.p. zastavil, nakoľko oprávnený v lehote stanovenej súdom nepredložil úverovú zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.12.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v J. č. k. 3CoE/102/2011-47 zo dňa 16.11.2011. Tieto skutočnosti boli preukázané z obsahu samotného uznesenia Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 6Er/XXX/XXXX-XX zo dňa 09.12.2010, ktoré je súčasťou vyššie uvedeného exekučného spisu súdu.

Podľa § 44 ods. 2, 3 Exekučného poriadku platného v čase podania predmetnej žiadosti súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí

exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. Ak je uznesenie, ktorým sa žiadosť zamietla, právoplatné, súd exekučné konanie aj bez návrhu zastaví. Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku platného v čase podania predmetnej žiadosti, exekučným titulom sú notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 3 ods.1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na: a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Posúdením zisteného skutkového stavu podľa citovaných ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Navrhovateľ sa v konaní domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu, spočívajúceho v nevydaní poverenia resp. rozhodnutia exekučného súdu o žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia v 15-dňovej zákonnej lehote od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a ďalej spočívajúceho v tom, že exekučný súd vykonal úradný postup bez

splnenia zákonných podmienok, keď preskúmal exekučný titul metódou, ktorá mu ako exekučnému súdu neprináleží.

V zmysle § 9 ods. 1, veta druhá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa za nesprávny úradný postup považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, pričom podľa citovaných ustanovení § 44 Exekučného poriadku, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. V tomto zmysle by sa teda konanie exekučného súdu, ktorý nevydal súdnemu exekútorovi do 15 dní od doručenia jeho žiadosti poverenie na vykonanie exekúcie mohlo posúdiť ako nesprávny úradný postup, ktorý zakladá zodpovednosť štátu za škodu, ktoré dôsledkom toho vznikla. V danej veci však o takýto prípad nejde, pretože z obsahu exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6Er/XXX/XXXX vyplynulo, že v uvedenom exekučnom konaní súd na žiadosť súdneho exekútora poverenie nevydal, ale exekúciu z dôvodu neodstrániteľnej podmienky konania zastavil. Z ustanovení § 44 Exekučného poriadku pritom jednoznačne vyplýva, že zákonná 15 dňová lehota sa viaže na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípadoch, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, a teda poverenie nevydá, ale žiadosť súdneho exekútora zamietne. Exekučný poriadok lehotu na vydanie rozhodnutia nestanovuje. Je samozrejmé, že aj k vydaniu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia by malo zo strany súdu prísť v primeranej lehote a bez zbytočných prieťahov. Opačný postup súdu možno opäť podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci hodnotiť ako nesprávny úradný postup, ktorý zakladá právo na náhradu škody. V každom prípade však záver o tom, že konanie bolo postihnuté zbytočnými prieťahmi, prípadne že vec nebola prejednaná v primeranej lehote môže súd v zmysle § 9 ods. 2 uvedeného zákona prijať len na základe výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. To znamená, že otázku zbytočných prieťahov v konaní, resp. neprejednaní veci v primeranej lehote, nemôže súd posudzovať v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. ako otázku predbežnú a osoba požadujúca náhradu škody z nesprávneho úradného postupu musí súdu nesprávny úradný postup preukázať výsledkom vybavenia sťažnosti na prieťahy, či žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, právoplatným rozhodnutím disciplinárneho súdu, právoplatným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva alebo právoplatným rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky. V danej veci táto podmienka nebola splnená, keď navrhovateľ takúto listinu súdu nepredložil ani neoznačil. Nesprávny úradný postup predstavuje porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie štátneho orgánu pri výkone jeho právomoci. Spravidla ide o postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou nesúvisí. Aj keď nie je vylúčené, že k nesprávne úradnému postupu dôjde aj v rámci rozhodovacej činnosti, vtedy však úkony úradného postupu samy osebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je aj rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neodrazia. Zo skutočností preukázaných z obsahu exekučného spisu vyplýva, že navrhovateľom tvrdený nesprávny úradný postup /preskúmanie exekučného titulu mimo zákonného rámca/ sa bezprostredne prejavil v rozhodnutí exekučného súdu zastavením exekučného konania. Za tejto situácie sa potom nemôže jednať o zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom ale len o zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. skutočnosť, že právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Splnenie tejto podmienky navrhovateľ v konaní netvrdil a ani nepreukázal. Napokon súd dodáva, že skúmanie formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu /a teda aj skúmanie existencie platnej rozhodcovskej zmluvy, ktorá je základom právomoci rozhodcovského súdu konať a predpokladom vydania rozhodcovského rozsudku/ patrí podľa ustálenej judikatúry do právomoci exekučného súdu pri rozhodovaní žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

Na základe zistených skutočností, keď navrhovateľ v konaní nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu, súd návrh navrhovateľa bez ďalšieho v celom rozsahu zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol súd pri vyhlásení rozsudku tak, že navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume, ktorá bude vyčíslená v písomnom vyhotovení rozsudku, a to podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého má v konaní úspešný účastník právo na náhradu účelne vynaložených trov konania proti účastníkovi, ktorý v konaní úspech nemal. Keďže však odporca do troch pracovných dní od vyhlásenia rozsudku svoje trovy konania nevyčísľil a zo spisu mu žiadne trovy konania nevyplývajú, súd podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. nebol viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania odporcovi vo vyhlásenom rozsudku a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne cestou tunajšieho súdu písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 O.s.p., súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím dobrovoľne splnená, možno podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.